

BESTUURLIJKE INLICHTING

Griffiernr. : 2012/ 3114
Not.nr. : GE 55.LA.54489-10

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 4 SEPTEMBER 2012

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer (21d), alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

6366 , maatschappelijk assistente, geboren te
op , wonende te

VERDACHT VAN :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode,

als verhuurder
als eventuele onderhuurder
als persoon die een woning ter beschikking stelt,
een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.(art.20 § 1 al 1)
meer bepaald in het pand gelegen te
kadastraal gekend als , eigendom
van , geboren te op
wonende te

1.woning 1 op het gelijkvloers te hebben verhuurd aan
te minstens in de periode van 03.08.2010 tot 23.12.2010(st. 87, 206)

2.woning 2 op de eerste verdieping te hebben verhuurd aan
te minstens in de periode van 03.08.2010 tot 07.12.2010 (st. 87, 88, 268).

3.
a.woning 3 op de tweede verdieping te hebben verhuurd aan
en

te in de periode van 01.07.2008 tot 03.08.2010 (st. 13, 64, 88)

b.woning 3 op de tweede verdieping te hebben verhuurd aan
en

te in de periode van 11.08.2010 tot 23.12.2010 (st. 88, 206)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 3.987,78

zijnde

-hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,

-hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,

-hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

-huuropbrengst van woning 1 gedurende 5 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 276,42 euro (st. 125): 1.382,10 euro

-huuropbrengst van woning 2 gedurende 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 276,42 euro (st. 124): 1.105,68 euro

-huuropbrengst van woning 3 gedurende 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 375 euro: 1.500 euro

*****

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 22 mei 2012.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 19 juni 2012.

Meester , advocaat te

, verklaart zich BURGERLIJKE PARTIJ te stellen tegen de beklaagde

namens : , geboren te op
wonende te

De rechtbank aanhoorde :

- 6367 de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ,
 , geboren te op , wonende te
 , in zijn eis tegen de beklaagde, voorgedragen
 door meester Edward Landshere, advocaat te 9000 Gent,
 Kortrijksesteenweg 641, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer B.
 Van Vossel, sstituut procureur des Konings;
- de beklaagde, in haar middelen van verdediging, voorgedragen door
 haarzelf en bijgestaan door meester Pascal Hooreman, advocaat te
 9600 Ronse, Coupl' Voie 87; die in hoofdde de vrijspraak en en in
 ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de
 veroordeling vraagt;
- het gunstig advies van het openbaar ministerie, bij monde van de heer B.
 Van Vossel, substituut-procureur des Konings, nopens de gevraagde
 opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

*****

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:

De feiten en hun kwalificatie

Op 20 juni 2010 diende tegen een klacht
in wegens huisjesmelkerij. Hij woont in het huis naast de woning te
 , eigendom van . Hij maakte o.a. melding
 van barsten in de scheidingsmuur, geluidsoverlast door waterleidingen in
 de gemeenschappelijke muur en overlast van duiven en ratten omdat de
 bewoners etensresten buiten laten staan.

Op 3 augustus 2010 voerde de Wooninspectie een controle uit. Voordien,
 op 10 januari 2007, was er al een controle uitgevoerd waarbij werd
 vastgesteld dat de woning ongeschikt was. De woning werd ongeschikt
 verklaard bij besluit van 27 maart 2007 maar het besluit werd kort nadien,
 op 11 mei 2007, ingetrokken.

Op de benedenverdieping woonde . Op de eerste verdieping
 deed niemand open. Op de tweede verdieping woonde

Het pand omvat drie zelfstandige woningen.

De volgende gebreken werden vastgesteld.

De elektriciteitsinstallatie vertoonde enkele gebreken (elektrische
 verdeelkast zonder afschermend deksel, verdeeldoos die op niet-

toegelaten wijze als verdeelkast werd gebruikt, onvoldoende bevestigde elektrische geleiders, ...) (15 strafpunten).

De woning op de benedenverdieping vertoonde, naast enkele afwerkingsgebreken, vooral gebreken op het vlak van de toiletfunctie (badkamer waarin het toilet opgesteld stond, had geen deur), keukenfunctie (geen twee geaarde stopcontacten), verluchting en veiligheid van toegang tot de kelder. Bovendien was de aansluiting tussen de afvoerbuis van de gaskachel en de schoorsteen onvoldoende verdicht zodat er een risico van CO-vergiftiging was.

De woning op de tweede verdieping vertoonde enkele gebreken op het vlak van afwerking, keukenfunctie (geen twee geaarde stopcontacten), verluchting en veiligheid van toegang tot de kelder. Op basis van de netto-oppervlakte van de woning was de woning geschikt voor één persoon. woonde er echter met zijn echtgenote en vier kinderen samen. De effectieve bewoning van deze woning door zes personen bracht mee dat de woning overbewoond was.

De woning op de eerste verdieping kon niet worden gecontroleerd maar omwille van de gebreken aan het gebouw was de woning eveneens ongeschikt en onbewoonbaar.

De woning op de benedenverdieping werd verhuurd sinds 15 juni 2004 tegen 250,00 EUR per maand (zonder nutsvoorzieningen). Gelet op de structurele aard van de gebreken werd aangenomen dat de woning nooit aan de woonkwaliteitsnormen voldeed.

Dit werd ook aangenomen voor de woning op de tweede verdieping. Deze woning werd verhuurd sinds 1 juli 2008 tegen 275,00 EUR per maand.

verklaarde op 22 november 2010 dat zij en haar toenmalige echtgenoot het pand in 1997 samen kochten. Sinds een jaar is zij alleen eigenaar van de woning.

Volgens de verklaring van werd de eerste verdieping verhuurd aan tegen 250 EUR per maand (zonder nutsvoorzieningen). Met deze huurster had zij problemen. Een partner die er kwam wonen, nam rommel mee. Het platte dak op de benedenverdieping gebruikten zij als terras waardoor het dak beschadigd werd en vochtinsijpeling ontstond. Sinds 11 augustus 2010 werd de woning op de eerste verdieping tegen 375,00 EUR aan en verhuurd.

De woning op de tweede verdieping verhuurde zij aanvankelijk aan als alleenstaande. Daarna kwamen de partner en de vier kinderen erbij zonder haar toestemming. De beëindiging van het huurcontract verliep problematisch.

Ze verklaarde dat zij de huur niet indexeerde in ruil voor de belofte van de huurders om zaken die zij stuk zouden maken, te herstellen. Zij hielden deze belofte niet en er was al veel stuk gemaakt.

Bij een controle op 23 december 2010 werd vastgesteld dat de woningen op de benedenverdieping en de tweede verdieping (woningen 1 en 3), nog steeds niet voldeden.

In de woning op de benedenverdieping, bewoond door en , stond een nieuwe kachel maar deze kachel was absoluut niet veilig:

- de kachel was op de gastoevoer aangesloten met een zwarte rubberen flexibel;
- de aansluiting tussen de rookgassenafvoer en de schouw was niet conform;
- de rookgassenafvoer verliep in dalende lijn.

Elektrische geleiders op de traphal van de tweede verdieping waren onvoldoende aan de muur bevestigd.

De verluchtingsmogelijkheden waren onvoldoende.

De bezettingsnorm van de woning is één persoon maar er woonden twee personen.

Woning drie deelde in het risico op ontploffing en brand dat veroorzaakt werd door gebreken in woning 1. De bezettingsnorm is gelijk aan één persoon. Ook deze woning werd door twee personen bewoond.

Op 24 januari 2011 werd vastgesteld dat de woningen 1 en 3 vrij waren van gebreken en geschikt voor bewoning door één persoon. Zij werden door twee personen bewoond zodat de woningen in die zin onaangepast waren (maar niet overbewoond).

Op 14 februari 2011 werd vastgesteld dat ook de woning 2 op de eerste verdieping beantwoordde aan de kwaliteitsvereisten (stuk 253).

Bespreking

De beklaagde vraagt de vrijspraak. Zij zet uiteen dat de gebreken te wijten zijn aan moedwillige beschadigingen door één van haar huurders die op die wijze trachtte de onbewoonbaarverklaring te verkrijgen (wat voorrang bij de toewijzing van een sociale woning zou opleveren), dat andere gebreken het gevolg waren van waterinsijpelingen die aanleiding gaven tot een procedure tegen de verzekeraar (waardoor bepaalde gebreken niet tijdig konden worden hersteld) en dat de overbewoning het gevolg was van aanvragen tot gezinshereniging.

Het is niet uitgesloten dat een huurder moedwillig beschadigingen aanbrengt. Het is evenwel de verantwoordelijkheid van de eigenaar erop toe te zien dat het pand blijft beantwoorden aan alle woonkwaliteitsvereisten, mede in het belang van de huurders van de andere woningen. Dit is des te meer het geval aangezien de problemen met de huurders die de beschadigingen zouden hebben aangebracht, zich ook al in 2007 zouden hebben voorgedaan. In voorkomend geval dient de eigenaar het nodige te doen om huurders die de woning opzettelijk beschadigen, uit de woning te laten zetten. De beklaagde maakt in elk

geval niet aannemelijk dat zij door haar Albanese huurders in de onmogelijkheid werd gebracht haar woning aan de woonkwaliteitsvereisten te laten voldoen.

Overigens waren een aantal gebreken van structurele aard (zoals het gebrek aan de elektriciteitsinstallatie door de aanwezigheid van een lichtpunt in de badkamer van woning 1 en de gebreken op het vlak van toilet- en keukenfunctie en ventilatie) en leidden die gebreken op zichzelf al tot ongeschiktheid van de woningen.

Wat het gebrek aan de gaskachel op de benedenverdieping betreft, is het niet uitgesloten dat dit het gevolg was van een onoordeelkundige vervanging van de gaskachel door de bewoners zelf. Ook voor dit gebrek blijft de verantwoordelijkheid bij de beklaagde berusten. Art. 5 Vlaamse Wooncode legt aan de eigenaar de verplichting op erop toe te zien dat de gasinstallaties van de woning de nodige garanties bieden, zowel wat de toestellen betreft als wat betreft de plaatsing en aansluiting. Ook als de kachel niet geplaatst werd door de beklaagde, blijft zij daarvoor de verantwoordelijkheid dragen. De decreetgever heeft de veiligheid en de gezondheid van de bewoners laten primeren; de verhuurder heeft als sterke contractpartij de verplichting en de verantwoordelijkheid op te treden, ook wanneer de gebreken door toedoen van de huurder zijn ontstaan. (T. Vandromme, *Woonkwaliteitsbewaking in het Vlaamse Gewest*, Mechelen, Kluwer, 2008, nr. 48, p. 20-21).

Uit het strafdossier en de behandeling van de zaak op de openbare terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen 1 tot en met 3 naar voldoening van recht bewezen zijn.

Beoordeling

De bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet.

De beklaagde vraagt de opschorting.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De beklaagde heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

De beklaagde vroeg voor de woningen geen hoge huurprijzen. Hoewel zij onvoldoende krachtadig handelde om de kwaliteit van de woningen te handhaven, blijkt niet dat zij het pand liet verkommen of haar huurders zonder meer aan hun lot overliet. Uit het strafdossier en de stukken die de beklaagde voorlegt, blijkt integendeel dat zij met goede bedoelingen trachtte de woongelegenheden te verhuren tegen correcte voorwaarden aan huurders die in een zwakke sociale positie verkeerden.

Nadat de beklaagde na het aanvankelijk proces-verbaal kennis kreeg van de gebreken, werden deze gebreken op korte termijn weggewerkt.

In deze omstandigheden volstaat de opschorting als maatschappelijke terechtwijzing. De behandeling van de zaak op de openbare terechtzitting

zal de beklagde afdoende bewust hebben gemaakt van de noodzaak nauwgezet toe te zien op de eerbiediging van de woonkwaliteitsvereisten.

De beklagde werd door de rechtbank ingelicht over de draagwijdte van deze maatregel en zij heeft er haar instemming mee betuigd.

Gelet op de bovenvermelde omstandigheden acht de rechtbank het niet aangewezen de sanctie van de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel uit te spreken.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

De Wooninspecteur vorderde op 27 oktober 2010 dat aan het pand een andere bestemming wordt gegeven overeenkomstig de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of dat het pand wordt gesloopt (stuk 76). Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent sloot zich daarbij aan (stuk 282).

Gelet op de vaststellingen van 24 januari en 14 februari 2011 is de herstellvordering inmiddels zonder voorwerp geworden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

1. Ten aanzien van I

a. De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 2.500,00 EUR voor morele schade (op basis van 500,00 EUR per jaar over de periode 2007-2011) wegens diverse vormen van overlast die hij ondervindt zoals geluidsoverlast, hinder door achtergelaten afval en door duiven.

Voorts vordert hij een vergoeding van 500,00 EUR voor materiële schade wegens kosten van achtermagelooop voor het neerleggen van een klacht bij de politie, het nemen van maatregelen voor het bestrijden van duiven en voor allerlei initiatieven die hij nam om zijn buren op de hoogte te brengen van de regels inzake afval.

De strafrechter kan alleen kennis nemen van een vordering tot vergoeding van schade die werd veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten.

De burgerlijke partij voert diverse vormen van hinder uit nabuurschap aan die vreemd zijn aan de bewezen verklaarde feiten. De aangevoerde aanwezigheid van barsten in de gemeenschappelijke muur (die de beklagde betwist), de aangevoerde geluidsoverlast door de aanwezigheid van waterleidingen in de gemeenschappelijke muur (die de beklagde betwist), de aangevoerde aanwezigheid van duiven en ratten en de aanvoering dat afvalwater op de gemeenschappelijke muur zou zijn terechtgekomen, zijn alle vreemd aan de bewezen verklaarde misdrijven.

De toestand van overbewoning die werd vastgesteld voor de woning op de tweede verdieping, maakt wel deel uit van de vastgestelde miskennis van de vereisten van art. 5 Vlaamse Wooncode.

De rechter kan kennis nemen van de vordering tot vergoeding van deze schade binnen de grenzen van de periode waarvoor de beklagde wordt vervolgd.

De beklagde wordt onder 3.a vervolgd voor de periode van 1 juli 2008 tot 3 augustus 2010. Het huurcontract met [redacted] ging in op 1 juli 2008. Uit het bevolkingsregister blijkt dat de overige leden van het gezin [redacted] gedurende een 22-tal maanden (van 2 oktober 2008 tot 9 augustus 2010) op het adres [redacted] stonden ingeschreven (stuk 284). De beklagde voert aan dat dit gezin er slechts een vijftal maanden heeft gewoond en zij legt in die zin een verklaring van haar gewezen huurder voor (stuk 9 dossier beklagde). Helemaal duidelijk is dit niet. Tijdens het strafonderzoek verklaarde de beklagde dat zij door de burgerlijke partij omstreeks nieuwjaar 2010 werd aangesproken over de aanwezigheid van een gezin op de tweede verdieping in de zomer van 2009 maar dat toen zij de huurder daarover aansprak, zijn gezinsleden alweer vertrokken waren (stuk 88, zie ook stuk 122 en stuk 13 dossier beklagde, p. 2).

Het staat vast dat de bewoning van een kleine wooneenheid (netto-vloeroppervlakte van 23,13 m² – stuk 12), geschikt voor de bewoning van één persoon, door een gezin van zes personen aanleiding heeft gegeven tot overlast.

De burgerlijke partij voert terecht aan dat de beklagde onvoldoende ondernam om de toestand van overbewoning te beëindigen. Hij maakt aannemelijk dat hij, poogde om de problemen die zijn burens veroorzaakten, door overleg, ook rechtstreeks met zijn burens, op te lossen maar dat de problemen pas na zijn klacht en de inspectie door de Vlaamse Wooninspectie werden opgelost. De beklagde handelde echter niet met kwade bedoelingen, al kwam de toestand wel erop neer dat de burgerlijke partij de samenlevingsproblemen moest ondergaan die door de overbewoning ontstonden.

De schade door hinder die de burgerlijke partij heeft geleden door de overbewoning van de woning op de tweede verdieping, is niet voor precieze begroting vatbaar. De schade wordt naar billijkheid begroot op 250,00 EUR.

De schade wegens achtermageloopt kan binnen de gebruikelijke grenzen van begroting worden begroot op 100,00 EUR.

De vordering van de burgerlijke partij is bijgevolg gegrond voor een hoofdsom van 350,00 EUR, te vermeerderen met de vergoedende interest tegen de wettelijke rentevoet vanaf de gemiddelde datum, naar billijkheid bepaald op 1 september 2009.

b. De burgerlijke partij vordert een rechtsplegingsvergoeding van 715,00 EUR, zoals begroot op basis van de ingestelde maar grotendeels als ongegrond afgewezen burgerlijke vordering.

Zoals ook vóór de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek al werd aanvaard, moet worden aangenomen dat een partij slechts gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld wanneer haar (enige) vordering slechts gedeeltelijk wordt ingewilligd (vgl. R. Van Lennep, *Belgisch burgerlijk procesrecht*, IV, *Berechting*, Antwerpen, Standaard, nrs. 112-115: "het herleiden van een

overdreven vordering beduidt een gedeeltelijke afwijzing"; zie thans B. De Coninck en J.-F. van Drooghenbroeck, "Indemnité de procédure et répartition des dépens", JT 2008, 581-584; vgl. Cass. 25 maart 2010, AR C.09.0288.N; Cass. 19 januari 2012, AR F.10.0142.N).

In een civielrechtelijk geding leidt deze vaststelling tot de mogelijkheid van het omslaan van kosten met toepassing van art. 1017, vierde lid, Ger.W. Een omslag van kosten, waarbij de verweerder slechts gehouden is tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding op basis van het bedrag van de schadevergoeding die aan de eiser wordt toegekend, is redelijk: het valt niet in te zien waarom de eiser die méér vordert dan toegekend, gerechtigd zou zijn op een hogere rechtsplegingsvergoeding dan een eiser wiens vordering door de rechtbank volledig gegrond wordt bevonden.

Art. 162bis Wetboek van Strafvordering, in zoverre het bepaalt dat ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde, hem veroordeelt tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.W., impliceert dat de beoordeling van de vordering tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding in een strafgeding op dezelfde wijze dient te gebeuren als in een burgerlijk geding. In een andere interpretatie zou een niet te rechtvaardigen verschil in behandeling ontstaan tussen de partij die in een strafgeding (als beklaagde, op vordering van de burgerlijke partij) tot betaling van schadevergoeding wordt veroordeeld en een partij die in een burgerlijk geding tot betaling van schadevergoeding wordt veroordeeld.

Gelet op de slechts gedeeltelijke toewijzing van de vordering, begroot de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding, die overeenkomstig art. 162bis Wetboek van Strafvordering aan de burgerlijke partij moet worden toegekend, op het bedrag dat zou zijn toegekend indien deze burgerlijke partij haar vordering had bepaald op het bedrag dat haar thans wordt toegekend.

De rechtsplegingsvergoeding wordt bijgevolg begroot op 220,00 EUR.

2. Overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van andere schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen aangehouden.

*****

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 2, 3, 44, 45, 65, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en
wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen A1, A2 en A3, zoals
hiervoor omschreven;
art. 1, 3, 6 Wet van 29 juni 1964;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Zegt dat de tenlasteleggingen 1 tot en met 3, de beklaagde,
, ten laste gelegd, naar eis van recht bewezen zijn.

Gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling ten
voordele van gedurende een termijn van **DRIE JAAR**
vanaf heden.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 66,96 EUR.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het
openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op
66,96 EUR.

Legt, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28
december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten
in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken
van **TWEEËNDEERTIG EURO ZEVENENTWINTIG CENT (€32,27)**
(geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de
ministeriële omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27 januari 2012)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:

Ten aanzien van

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen de
beklaagde ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna
bepaald.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke
partij

- de som van **DRIEHONDERDVIJFTIG EURO (350,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende interest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 1 september 2009 tot vandaag en met de gerechtelijke interest op de hoofdsom en de vergoedende interest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling;
- een bedrag aan rechtsplegingsvergoeding begroot op **TWEEHONDERD TWINTIG EURO (220,00 EUR)**.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **VIJF SEPTEMBER TWEEHONDERD EN TWEEHONDERD TWINTIG**.

Aanwezig:

de heer B. De Temmerman, rechter, alleenzittend;
mevrouw I. De Tandt, substituut procureur des Konings;
mevrouw C. Giraldo, griffier.

C. GIRALDO

B. DE TEMMERMAN

07 SEP. 2012

Aangeboden op
Niet te registreren;

17771:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.